

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Illegitimi sunt Irregulares, parag. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

pellicem; si in ea Religione conversi illa fer-
te solent, tunc enim non defere, ut Clericus,
sed ut Mönachus, ut etiam, qui illū percutiet,
in excommunicationem incidet, non quia per-
cutiat, Clericum, sed, quia Monachum, Plus
aliquid addit Sanchez, sed non omittatur
Tancedi. b
m. a. 25.

§. III.

*Quis dispenset in Irregularitate ex Bi-
gamiā?*

Minus recte non nemo putavit, posse
quidem Summum Pontificem in reli-
quis generibus Bigamiæ dispensare, non tamen
in vera.

Minus, inquam, recte, siquidem in omnibus
potest, quia omnes humano, seu Ecclesiastico
l. ad. p. Jure sunt introductæ. Legatur S. & Thomas, &
ad. ar. 5 Valent. d
Valent. 2. De Episcopo autem habe tria. Primo,
d. 4 d. 7 q. Is non potest dispensare cum vere, vel inter-
pretativè Bigamis (excipe, quod dicā nu. quin-
C. 10) ad Ordines Sacros suscipiendos, nec ad
ord. de C. cōlēm exercendos, potest tamen cum Biga-
miæ Conjugis similitudinariè (semper intellige ex ra-
tionalib[us] cauſa, & in Ordine ad oves suas) Ra-
ni, c. 11. r. 10 est, quia hoc posterius conceditur Episco-
patus. Lepis in e Jure, non vero illud prius.
p. 1. 7. 3. Non ergo sequi possum prædictum Va-
lent. d. 86. lentiā putantem, posse Episcopum cum Bi-
gamis veris, vel interpretativis dispensare quo-
dipot. ad usum Sacrorum Ordinum, non possum, in-
p. Alleg. quā, quia refragantur Jura, præsertim Cap.
43. Sayr. de Lector distinet. 34.

Conf. 6. c. 4. Secundo. Idem tamen Episcopus potest
d. 10. dispensare cum Bigamis cuiuscunq[ue] generis
l. ad. 1. c. ad receptionem Ordinum Minorum, & ad co-
muni. Dian. riundem usum. Ita colligo ex dicto cap. Lector,
14. 1. 2. & habetur à Sanchez falsisque. Scio autem ab
l. Sayr. l. aliquibus g[eneris] putari probabilius, non posse, quo-
d. 11. ad receptionem, & concedi dumtaxat, quoad
g[eneris] Casfrop. usum. Sed profecto satis est, sententiam no-
nō Cens. d. stram esse probabilem.
p. 8. d. 18. 5. Tertio. Idem Episcopus potest cum suis
Layman l. Bigamis dispensare in omni Irregularitate, quæ
l. tr. s. p. 5. c. proveniat ex delicto occulto. Ita colligitur ex
l. universal Decreto Tridentini h[abem]et quod con-
f. Trident. ceditur Episcopis potestas dispensandi in omni
l. 24. c. 6. Irregularitate, quæ provenit ex delicto occulto,
l. do. prater homicidium voluntarium.

Tamburinus de Sacramentis.

De Irregularitate ex defectu Nata-
lium.

§. I. I.

Illegitimi sunt Irregulares,

1. **I**lli hoc defectu Natalium laborant, qui
sunt illegitimi. Horum autem duplex est
Classis, quantum ad nos pertinet; Alij e-
nim sunt nati ex Parentibus, inter quos
potest legitimū intercedere Matrimonium,
puta, utriusque solutis, atque hi appellantur fi-
lii naturales. Alij vero, qui vocantur Spurii,
sunt i[n]ter quorum Parentes non potest Ma-
trimonium legitimū intercedere, quales sunt
illi, qui laborant aliquo impedimento Matti-
monium dirimente.

2. Adhanc posteriorem Classem spectant na-
ti ex conjugibus, quorum alter, vel uterque
post consummatum Matrimonium de consen-
su alterius emisit solenne Votum castitatis in
Religione, vel de pari consenu Ordinem Sa-
cram suscepit. Votum (dixi) solenne, nam,
si uterque vel alteruter emisit simplex Casti-
tatis Votum, eorum filius legitimus est. Non
est autem inutile notare, hos filios ex prædictis
conjugibus, sive Professis, sive Ordinatis in
Sacris, solum esse illegitimos quoad Irregu-
laritatem, de qua nobis est sermo, id est, esse
impeditos ad suscipiendos, exercendosq; Or-
dines, atque ad aquitanda Ecclesiastica Bene-
ficia, non vero in Ordine ad successiones in bo-
nis temporalibus. Hæc constant ex Jure, a & c. Ex l[eg]e
ex Doct. passim.

3. Portio omnes illegitimos, sive naturales
sive spurius esse in Jure b[ea]t[us] Irregularis, atque a-
deo arcendos ab Ordinibus, eorumq[ue] usu, atq[ue]
à Beneficijs, ac Jurisdicione Ecclesiastica, ni-
mis est tritum. Rationes congruentia fuere
tres: Ordinis reverentia, Paterni crivis de-
retentur, & ut ab imitando Patre filij deter-
rentur.

Illegitimitas ignota.

4. Si quis autem illegitimus ignarus impe-
dimenti bona fide Ordines suscipiat, licet ob
ignorantia inculpabili[m] in peccet, illos sus-
cipiendo, tenebitur tamen, ut primum de im-
pedimento advertit, tum à susceptorum exer-
citio, tum ab alijs Ordinibus suscipiendis ab-
stineat.

O finere.

a Argum. C
Nisi cum
pridem, De
Renuncia-

stinere, donec dispensationem legitimè obtineat. Pia tamen Ecclesia illud voluit, ut a huic dispensatio non negaretur.

Quod si cognoscens suum impedimentum suscipiat dictos Ordines mala fide, peccabit mortaliter, & pari modo abstinere à susceptis, & suscipiendis multo magis obligabitur.

5. Queres, Is Illegitimus sive suscipiens Ordines, sive jam susceptis utens mala fide, praeter peccatum, incidit ne in aliam Irregularitatem, quasi provenientem ex violatione suæ Irregularitatis, per quam prohibebatur ab Ordinibus suscipiendis, & exercendis?

b Avil. de Censur. p. 7 d. 3. dub. 11. 6. Respondeo, nō incurreto b aliam Irregularitatem (quicquid aliqui satis pauci asserant in oppositum) quia Irregularitas non est censio. 2.

sura, ex cuius censuræ violatione oriri possit Sayr. de Cef alia Irregularitas, ut supra iterum me dixisse, l. 6. c. 10. n. memini.

30. Bonac. Quare merito ex Rebusto docent. ll. cc. Sayrus, & Bonacina, illegitimo, qui celebravit v.g. d. 7. q. 2. p. 3 dispensatione sua illegitimitatis, satis, esse ne in posterum peccet, ut dispensetur solum in dicta illegitimitate, vel per sublequens Matrimonium inter suum Patrem, Matremque eomodo, quo mox dicemus, evadat legitimus; nec enim opus habet Dispensatione circa Irregularitatem ortam ex tali celebrazione, cum per dictam celebrationem nullam contraxerit Irregularitatem.

Illegitimus probabilitas.

7. Qui ita habet probabiles rationes, immòd. & probabiliores, se esse illegitimum, ut tamen habeat similes rationes probabiles, se esse legitimum ex doctrina universalis alibi data, poterit sequi probabiles has rationes sibi faventes, nec se, ut Irregularem reputare, nisi forrē tanta sit probabilitas contraria, ut obsecut probabilitatem legitimatis, juxta dicta capite quinto, paragrapgo Unico, numero decimotertio.

Illegitimus dubia.

8. Qui se illegitimum esse, negativè dubitat, debere adhibere diligentiam moralem ad investigandam veritatem, antequam suscipiat, vel exerceat Ordines, ex doctrina communis scimus omnes, & ante adhibitam eiusmodi diligentiam debere se, ut Irregularem tenere, Omnes

item scimus; qui enim non vult de veritate cognoscere, ex dolose agere, nimis claram demonstrat.

9. Solum igitur quæstio esse potest, Primum an dum quarti sine fraude veritatem, possit exercere suos Ordines, quos fortè habet, quasi utens illis, quos bona fide, ut supponimus, suscepit, & nunc possideret.

Secundò, Quid post adhibitas diligencias morales, per quas non potuit suam dubitatem expellere, poteritne, ut legitimum, atque adeo Irregularitate carentem se gerere?

10. Ad hoc posterius Respondeo, affirmati- vè, aquia, ut supra vidimus, solum in facto Homicidij debet quis in dubio se Irregularitatem tene- re, non vero in alijs materijs. Vide, quæ dixi 20. Menville lib. primo in Decalog. capite tertio, paragrapgo T. 14. 22. 3. septimo V. Legitimus.

11. Ad illud prius b communis opinio te- ner, se, dum de veritate quærit, debet, ut Illegitimum, atque adeo, ut Irregularitatem tene- re, quia posset occurtere, quod inveniat, se ve- re illegitimum, atque adco Irregularitate ef- fectum, celebrare. Verum ego legentibus considerandam officio doctrinam Caramuelis, 17. n. 56. e quam alibi d. attuli, dicentis, conjuges bo- na fide tales, superveniente dubio de impedi- mento dirimenti, interim, dum veritatem ex- quirunt, non privari facultate petendi, & redi- dendii debitum, quia non sunt privandi facul- tate, quam bona fide possident, donec mora- liter certò constet de impedimento. Videat ergo Lector, an id etiam in casu nostro affirmare possimus, quod idem cogitandum indicavi su- pra universaliter cap. 5. §. 1. nn. 27.

§. II.

Qua ratione dubitatio de Illegitimo Nata- li removetur.

1. Qui natus est ex conjugata, præsumitur legitimus, nisi contrarium clare appa- reat; siquidem possidet tunc, esse filium ex Matrimonio; is enim in Jure filius est, quem præsumit. Nuptiæ demonstrant, & in dubijs, ut notant Menochius, falsaque, semper præsumitur id, quod honestum est.

2. Rursus natus ex conjugata, cuius Matrimonium sit invalidum ob aliquod im- pedimentum, sed tamen, vel uterque vel etiam solus unus ex conjugibus inierit bona fide